राजा तत्। यदेकादश। त्रिष्टुभा तत्। यद्द्वादश॥ ५॥

जगत्या तत्। छन्दःसम्मितानि स उपदधत्कपालानि। इमान् लोकाननु पूर्व्वं दिशो विधृत्यै दृꣳहति। अथायुः प्राणान् प्रजां पशून् यजमाने दधाति। स जातानस्मा अभितो बहुलान् करोति। चितः स्थेत्याह। यथा यजुरेवैतत्। भृगूणामङ्गिरसां तपसा तप्यध्वमित्याह। देवतानामेवैनानि तपसा तपति। तानि ततः सꣳस्थिते॥ यानि घर्म्मे कपालान्युपचिन्वन्ति वेधस इति चतुष्पदर्चा विमुञ्चति। चतुष्पादः पशवः। पशुष्वेवोपरिष्टात् प्रतितिष्ठति॥ ६॥

वर्त्तयति दिवमेवैतेन दृꣳहति सम्भवति सꣳस्कृतमात्मानं द्वादश सꣳस्थिते त्रीणि च॥ अनु० ७॥

अष्टमोऽनुवाकः।

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवइत्याह प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्य्यू आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। संवपामीत्याह। यथा देवतमेवनानि संवपति। समापो अद्भिरग्मत समोषधयो रसेनेत्याह। आपो वा ओषधीर्जिन्वन्ति। ओष-